

Kapitel II.

Om Værger.

§ 6.

For mindreaarigt Ægtebarn er Faderen født Værge. Dør Faderen, eller kan han i Henhold til § 12 ikke udøve Værgemaal, eller bliver det frataget ham, er Moderen født Værge.

Er Forældremyndigheden tillagt den ene af Forældrene alene, er denne født Værge.

§ 7.

For mindreaarigt Barn udenfor Ægteskab er Moderen født Værge. Er Forældremyndigheden tillagt Faderen, er han født Værge.

§ 8.

For mindreaarigt Adoptivbarn er Adoptanten født Værge. Med Hensyn til Barn, der er adopteret af Ægtefæller, saavel som Mandens af Hustruen adopterede Ægtebarn og Hustruens af Manden adopterede Barn gælder samme Regler som om Ægtefællers Fællesbarn.

§ 9.

Født Værge er pligtig at udøve Værgemaal og overtager dette uden Beskikkelse.

§ 10.

For mindreaarige, der ikke har nogen født Værge, og for umyndiggjorte besikkes der en Værge.

§ 11.

Selv om født Værge forefindes, kan den mindreaariges Ægtefælle i Stedet besikkes til Værge.

§ 12.

Værgemaal kan ikke udøves af den, der selv er umyndig eller staar under Lavværgemaal.

§ 13.

Til Værge maa kun besikkes en paalidelig og vederhæftig Person, der kan anses for egnet til Hvervet.

§ 14.

Har Forældre bestemt, hvem der efter deres Død skal være Værge for et mindreaarigt Barn, over hvilket de havde Forældremyndigheden, besikkes den udpegede, medmindre Barnets Tarv tilsiger andet.

§ 15.

Berettiget til at afslaa Beskikkelse som Værge er:

1. den, der er fyldt 60 Aar;
2. den, der paa Grund af Sygdom eller legemlige Mangler ikke uden betydelig Vanskelighed kan udøve Værgemaal;